

ΟΧΙ

Ποιος τόλεγε ποτέ, μικρή Ελλάδα,

πως θα ξεστόμιζες εσύ το ΟΧΙ,

Φασιστικές στρατιές θα κυνηγούσες

με λιανοτούφεκο και ξιφολόγχη!

Του Μουσουλίνι τα μυαλά θα πάρουν

αέρα, και τα στήθη θα φουσκώσουν,

σαν κούρκου στην αυλή που καμαρώνει,

ώσπου Τσολιάδες θα τον τσαλακώσουν.

Στης Αλβανίας τα βουνά τα χιόνια,

σαν παπαρούνες νιες θα κοκκινίσουν,

με στρατευμένων νεαρών το αίμα,

στους Έλληνες την δόξα θα χαρίσουν.

Στης Πίνδου τις πλαγιές και του Ολύμπου

μυρτιές και δάφνες ξανανθίσαν πάλι,

να στεφανώσουν νέα παλικάρια,

ισότιμη με Σαλαμίνας πάλη!

Ο δυνατός θεός προβάλει νάτος,

στο κράνος του τον κεραυνό φορεί,

Δίας ο τρομερός θα δράσει πάλι,

σαν Λεωνίδας τα στενά κρατεί!

Σαν Διάκος με σπαθί θα ξεσπαθώσει,

κραυγή θα κράξει μάχιμη κι αυτός,

εύζωνοι και φαντάροι θα ζητήσουν

στη δόξα να τους γίνει οδηγός!

Αντάρτες χεροδύναμοι θα δράξουν

την γαλανόλευκη με τόνα χέρι,

με τάλλο μαυρομάνικο μαχαίρι,

και στα βουνά θα λάμπουν σαν αστέρι.

Ελληνική Αντίσταση θα δώσει

θάρος τρανό στα φοβισμένα πλήθη

Ευρώπης, σαν προάγγελος της νίκης,

που θα γευτούν ηρώων νέα στήθη.

Χιτλερικός στρατός σιδερωμένος

των Φασιστών θα δράσει αρωγός.

Λεβεντογέννας Κρήτης θ' αντιχήσει

Ύμνος Ελευθερίας ξακουστός!

Στο κύκλωμα το άπαυστο του Χρόνου,

της άνοιξης τα πράσινα σπαρτά

θα χρυσωθούν στου θέρου το λιοπύρι,

τον Φύρερ περιμένει συμφορά.

Χρόνο χαράμισε πολύ και κόπο,

αντάρτες κυνηγώντας στα βουνά,

ο Ρωσικός, ο παγερός χειμώνας

τάφος ψυχρός για Γερμανών στρατά.

Με συντριβή του Άξονα θα λήξει

ο Μέγας Πόλεμος. Μα μέγα κρίμα,

Ελλάδας προσφορά η δαφνηφόρα

σβηστή από της ιστορίας μνήμα!

Της γης οι κραταιοί πασκίζουν πάλι

να ξεπατώσουν την μικρή Ελλάδα,

και την φορτώσαν χρέη σαν γομάρα,

και την κουρεύουνε σαν την αρνάδα!

Ξεχνούν οι τωρινοί ταγοί Ευρώπης,

διπλό προς Έλληνες δικό τους χρέος:

Ελληνικής Αντίστασης θυσία,

Ελλάδος της Αρχαίας μέγα κλέος.

Ξεχνούν και κάνουν τάχα δεν θυμούνται,

πως και Χριστού σωτήρια την πίστη,

τα Γραικικά μυαλά την σοφιστήκαν

και την χαρίσαν στις Ευρώπης στίφη.

Δώρα πολλά τους χάρισεν η Χώρα,
της τέχνης και του πνεύματος καρπό,
μα τα ξεχνούν και πως δεν ξέρουν κάνουν,
και τον κουτό κάνουν και τον στραβό!

Υπομονής ξεχείλισε ποτήρι,
καιρός για την περήφανη Πατρίδα
να ξαναπεί το θαρραλέο ΟΧΙ,
να ξαναπαιξει μια καλή παρτίδα.

Πολεμικού μένους χρεία δεν έχει,

μονάχα φωτισμένον Αρχηγό

χρειάζεται, λαό να συσπειρώσει

και να τονώσει τον Ελληνισμό!

X. K. E.